

modtage disse opfordringer til at undlade den partipolitiske udnyttelse af en faglig virksomhed, men så kan det heller ikke være naturligt at give denne organisation monopol på administrationen af arbejdsløshedskasser. Det har jo tilmed vist sig, at H. og K. lukrerer på dette monopol og udnytter det på en måde, der ikke kan være forenelig med den økonomiske støtte, det offentlige yder til arbejdsløshedskassen. . . . .“

Lovforslaget støttedes ikke af *socialministeren*, der ved dets 1. behandling bl. a. udtalte:

„Efter loven har enhver arbejdsløshedskasse ret til offentlig anerkendelse, når det efter indstilling fra arbejdsdirektøren godkendes af socialministeren, at den fyldestgør lovens forskrifter. Herfra gøres dog den indledningsvis omtalte undtagelse, der nu er foreslået ophævet. Det må fremhæves, at lovens betingelser for anerkendelse er ret lette at opfylde, og en ophævelse af retten for socialministeren til at afslå anerkendelse, når der allerede for faget eller det stedlige område findes en anerkendt arbejdsløshedskasse, ville derfor medføre, at der kunne oprettes talrige mindre kasser, uden at ministeren ville have nogen mulighed for at bremse en sådan udvikling. Yderligere kunne det befrygtes, at man i fagområder med særlig ringe ledighedsrisiko ville have økonomisk interesse i at få oprettet en særlig kasse, således at ledighedsrisikoen for den øvrige del af den eksisterende arbejdsløshedskasses område ville blive forøget. Rent forsikringsmæssigt ville det derfor ud fra strengt saglige forudsætninger være et minus, om der kunne oprettes nye arbejdsløshedskasser inden for et allerede dækket område.

Hertil kommer administrative synspunkter, ikke mindst at det i små kasser kan være vanskeligt at få lovens regler efterlevet. Yderligere kan jeg nævne hensynet til en effektiv arbejdsanvisning, idet oprettelsen af flere kasser vil give større besvær for arbejdsgiverne derved, at de skal henvende sig flere steder om arbejdskraft. Og jeg kan nævne hensynet til ledighedskontrollen, ikke mindst kontrollen med, at samme person ikke er medlem af flere kasser. Alle disse hensyn taler imod, at der oprettes flere arbejdsløshedskasser inden for samme faglige område, og det er derfor efter min opfattelse nødvendigt, at der findes mulighed for at afslå anerkendelse af en arbejdsløshedskasse inden for et fagligt område, hvor en anerkendt kasse allerede findes, således at man kan lede udviklingen i de rette baner.

Jeg vil i denne forbindelse fremhæve, at den gældende lovbestemmelse ikke binder ministeren til at afslå anerkendelse, men alene giver en beføjelse dertil.

Jeg kan derfor af de nævnte grunde ikke gå med til en ophævelse af bestemmelsen, men må afvise det lovforslag, der er fremsat af venstre og det konservative folkeparti.

Når min begrundelse for at afvise lovforslaget således er nød-